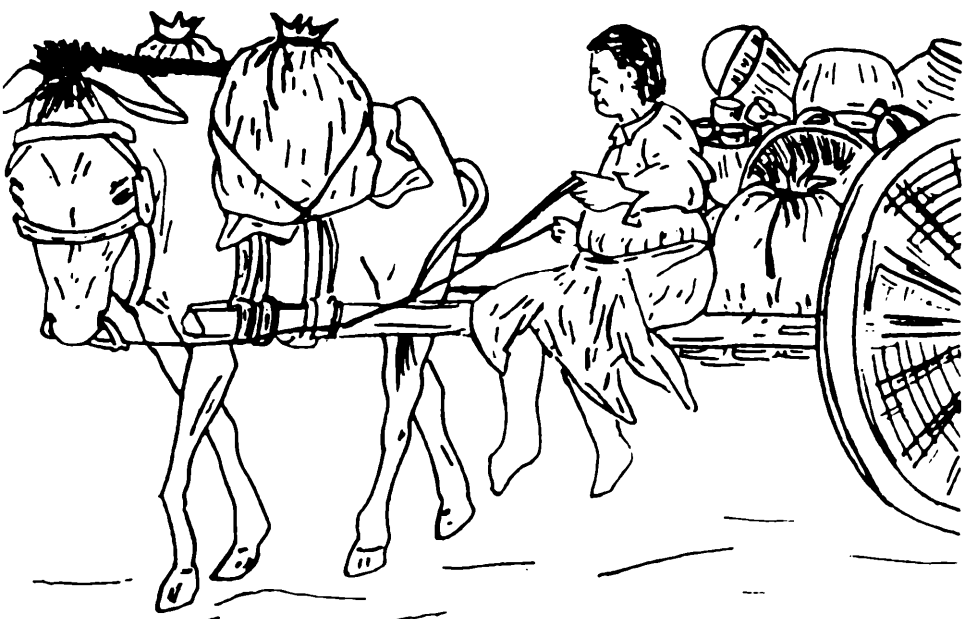

PAROSIEN KE KHISSA

Parosien ke khiessa

Het verhaal van buurvrouw

Ie kahaanie sriematie L. Antoe se kahal gail
Verteld door mevrouw L. Antoe

Instituut voor Taalwetenschap
Paramaribo

Illustraties: Harry Karma (blz. 1-7)
en Carolyn R. Dyk (blz. 8-27)
Nederlandse vertaling: A. B. Huiskamp
Samenstelling: A. B. Huiskamp

Serie leesboekjes in het Sarnami Hindoestani

Instituut voor Taalwetenschap
Postbus 1919, (Andirastraat 54)
Paramaribo zuid, Suriname

© 1984 Instituut voor Taalwetenschap
Alle rechten voorbehouden
tweede druk 1993 3C

Printed in Suriname

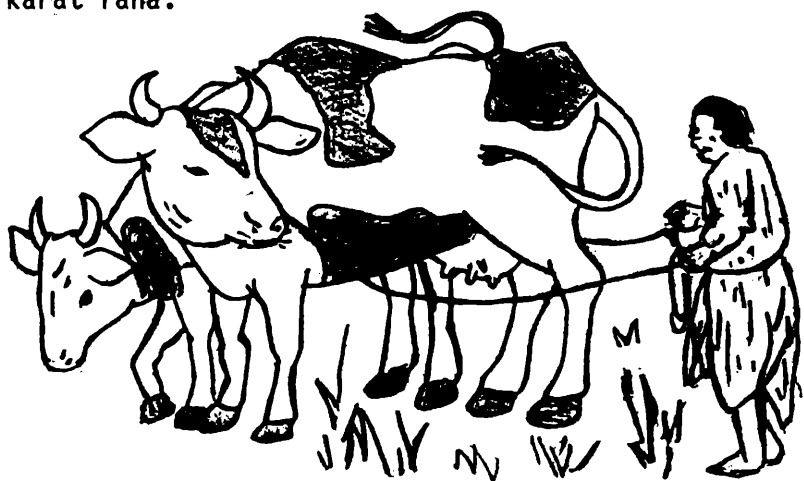
PAROSIEN ke KHIESSA

Na bahoet doer sahar Paramaribo se ek bara gau raha bakie bastie bahoet kamtie raha, lagbhag das ja pandra tjhota ghar raha.

Ek boerhia aur boerhwa oe gau me rahat raha. Oelogke larkan na raha, bakie larkan ke bahoet tjaahat raha. Agal bagal ke larkan okre ghare djaat raha aur oelogke bahoet atjtjha lagat raha.

Okar naam larkan na djaane, bakie parosie aur parosien oe doenoe paraanie ke sab hoewa ke log bolaawat raha.

Parosie tjal djaai rodj ek sau ketie doer gaai leike tjaraawe. Aur koesbantie, koro ke khetie bhie oe karat raha.

Parosien khaaik banaawe aur ghar ke kaam dhaam kare. Okar ghar tjhota raha aur ghar ke aage ek marai raha djaha parosien khaaik pakaawat raha. Aur koi aawat raha, tab hoewa aaloe ke kiesie raha djaha baith sakat raha.

Hamlog okre bagal rahat rahieli.

Rodj okre ghare djaai aur bolie: "Parosien, khiessa kaho na?"

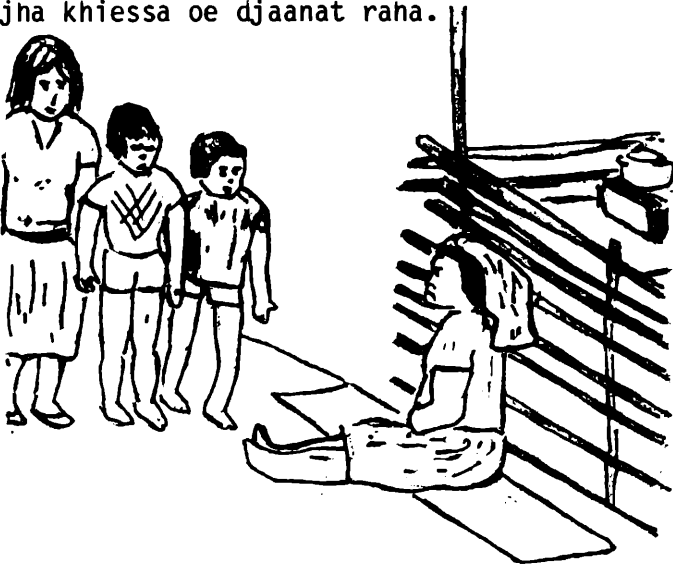
Parosien rodj pet pakarke baithal rahe. Oe oeppar kiesie par kabhie na baithe, nietje palanga par.

Oe bole: "Toelog khiessa khiessa lagaai rahe hai aur hamaar pet tang karle ba. Toelog ka djaane hai, pet datra opraasie karies hai, sab nas pet ke pakarke ek darie dharke sie deile ba. Oesab dharke tanle ba."

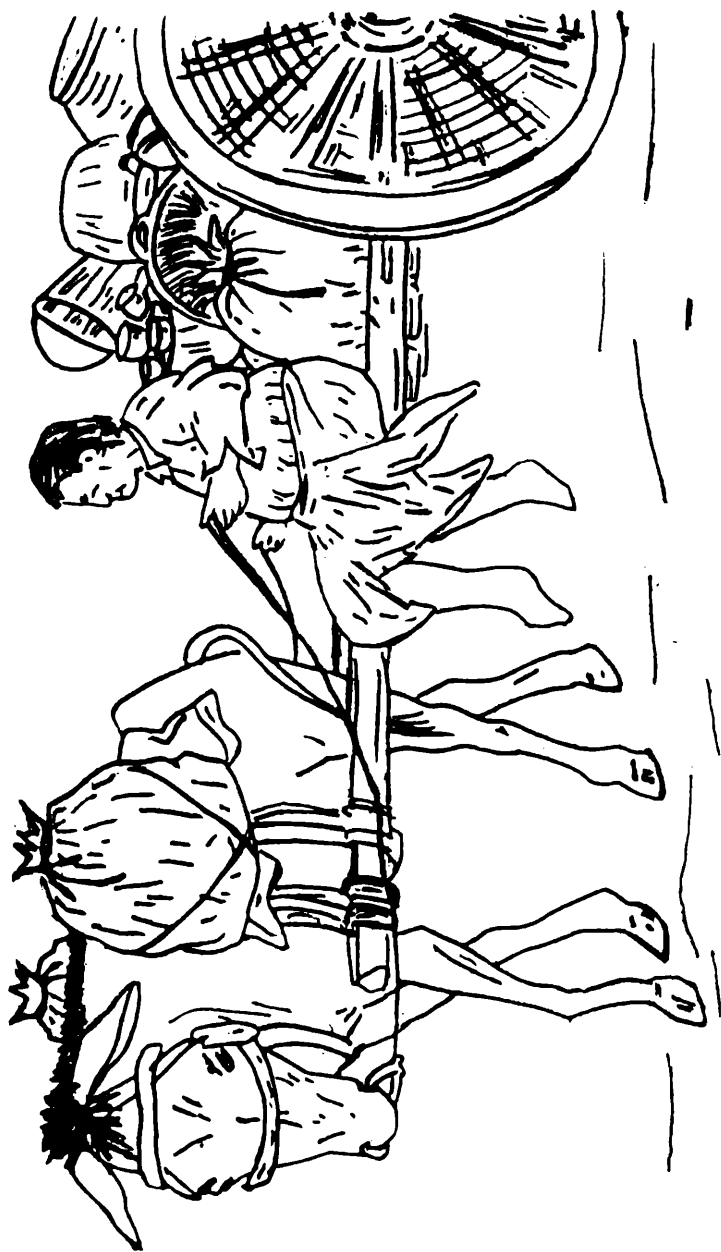
Tab ham bollie: "E parosien, atjtjha, ekgo tjhota waala."

Oe bole: "Sab khiessa oessa pet ke piera se bhoel gailie maan."

Tab oe soeroe kare tabbo khiessa kahe ke. Bahoet atjtjha khiessa oe djaanat raha.

Baad me oe rasta se oelog aur paatjhe waala rasta tjal gail rahe.

Aage waala khet mandjha betje lagal, aur oelog ke paisa na raha oe djagaha kiene ke.

Tab oelog oedjarke hoewa se tjal gail aur paatjhe waala rasta me, djaha bhie hamlogke ek djagaha raha khetie kare ke.

Djab hamlog djaanie kie aadj hamlog djaab parosien alang, tab ham aur hamaar bahien aapan maai ke tarkaarie tjorie karie, koetjh tomaatie, karaila, bhaata aur kahoe loekwaai dei.

Djab hamlog djaai, tab okar khaatien laidjaai.

Hamaar bahien bole: "Parosien, toe pakaihe atjtjha!"

Parosien bole: "Atjtjha, bakie na bol pakaihe. Ie baat Moesoelmaan log bole hai. Bole hai: khaana pakaawe. Hamlog boliela: khaaik banaawe."

Aur parosien na djaanat raha kie hamlog aapan maai ke tarkaarie tjoraaila, nahie saait oke na atjtjha lagat.

Parosien djaata me pieske besan banaawat raha. Aur daal pakaawe, tab ek karaila dhoike, samoetje bia sahiete daal me tjhor dewe.

Ham poetjhlie: "Parosien, oe bieta na lagie?" Oe

bole: "Na, oke tjoes le djaise koehoehie."

1/2

1/2

Ek dien parosie mes niekaarat raha. Oe haath se gobar khaatjat raha.

Tab ham bollie: "Mesforkoe le le, na parosie, gobar bahoet morsoe hai."

Parosie bole: "Nahie, toelog to bhie ghar liepe hai gobar se. Aur tjoelha bhie ehie gobar se na bane hai? Gobar morsoe na hai."

Ohie dien bahoet barkha aawat raha aur parosien ek
bahoet atjtjha khiessa kahies.

Ham paatj baries ke rahielie, bakie etna atjtjha
khiessa raha, kie aadj tak hamme jaad hai.

Ehie khiessa kahies, Rames aur telien ke biese me:

Ek larka raha.

Tjhota maanle samdjhe laaik na raha kie mare djieje kaise howe hai.

Oe hardam soenat raha koi mar gail.

Tab oe ek dien aapan maai se poetjhies kie: "Ma, aadmie kaise mare hai?"

Okar maai bole: "Rames, djaise aadmie soete hai, aisne dekha hai djab aadmie mar dja hai, tab."

Tab Rames ek dien sotjies kie: "Laaw, aadj ham mar djaai."

Tab gail rasta ke kienaare, hoewa ghaas me tjoep tjaap soet gail.

Paatj maliet ke baad telien tel leike tjalal aawat raha. Ek ghara moerie par aur doenoe haath me ek ek ghara. Aur bahoet garhoe raha.

Etna garhoe raha kie telien ekdam thak gail raha aur aapan man me sotjat raha aur djor se bolies kie:

"Koi bhetaat, tab ham oke doei paisa detie, djab tel laitjalwaai dewat, tab."

Tab Rames soenies aur ghaas me se bole: "Ham to laitjalwaai detie, bakie ham to mar gailie baatie."

Telien bole: "Hat boedhoe kaha ke? Oethke aaw hia.

Maral aadmie thoro batia hai. Aaw, tel laitjalwaaw." Tab ek ghara tel Rames ke moerie par oe dhar deis.

Telien aage aage aur okar paatjhe Rames.

Rames sotje: "Atjtjha, ham doi paisa paab. Tab ham kienab moergie aur posab. Tab dher hoi djaaiga. Tab ham sab betjke bakrie kienab.

Aur posab khoeb atjtjha se, tab dher hoi djaai. Tab sab betjke gaai kienab.

Posab dher hoi, batjtja dei, doedh, dahie, maatha betjab.

Baad me sab gaai betjke aapan biaah karab.

Aur biaah, djab karab, tab larkan hoi.

Hamme barka ghar rahie aur ham oetja koersie par baithab.

Tab, djab larkan aai hamme bolaawe kie: 'Baap, aaw, bhaat kha le', tab ham bolab: 'Ham na khaabe.'"

Aur aapan moerie aisan djhatkies kie tel ghara saniete nietje gier gail.

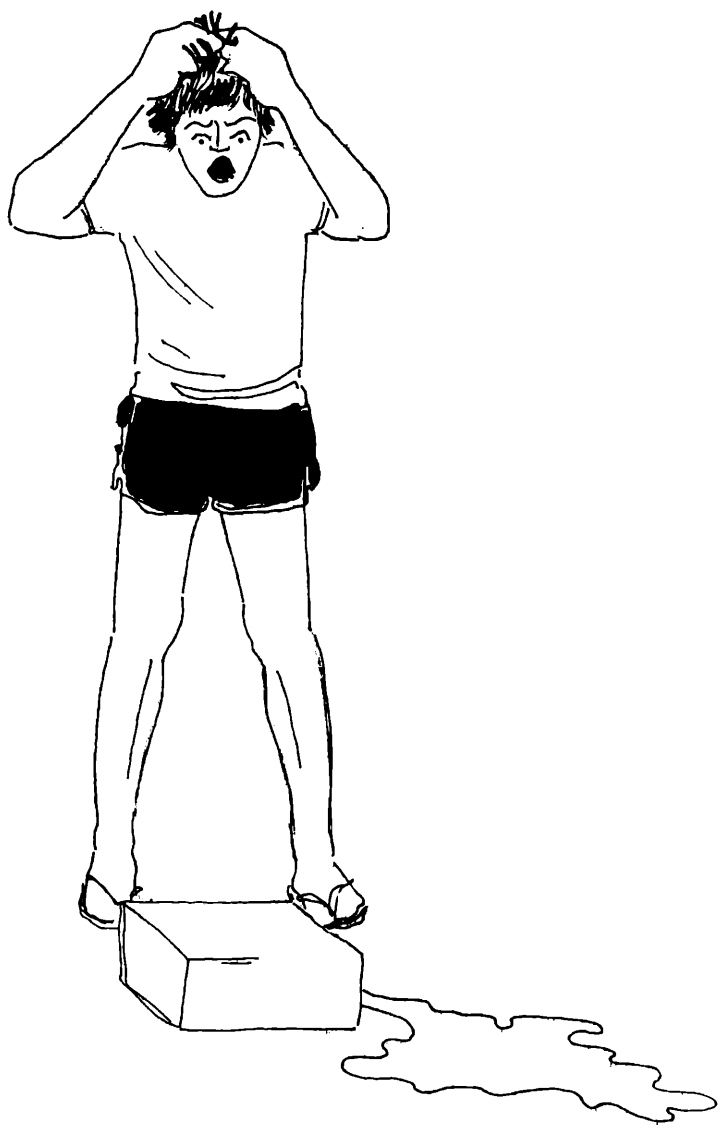
Djaun sait telien ghoemke dekhies londa bahoet deraai gail.

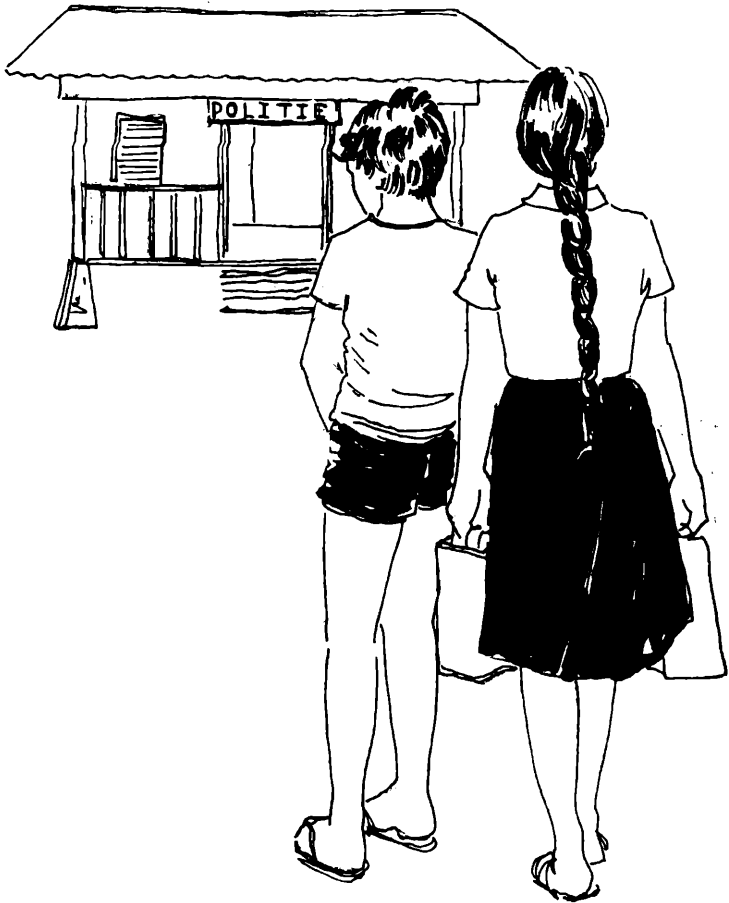
Tab telien goessaail bole: "Tjal, ham toke siepaahie lage laidjaab. Toe hamaar tel gieraai deile aur toke tjaahie paisa bhare ke."

Rames aage aage okre paatjhe telien gail siepaahie lage.

Telien siepaahie se bolies kie: "Rames tel gieraais hai aur oke tjaahie paisa bhare ke."

Tab siepaahie bole: "Maai, baith."

Aur Rames se poetjhies kie kaise tel gieral hai.
Kames bole: "Ham djaanke na gierailie hai.
Ham sotjat rahielie kie ham doei paisa paab, tab
moergie kienab.

Aur moergie dher se hoi, tab betjke bakrie kienab.
Aur bakrie dher se hoi, tab sab betjke gaai kienab.
Aur djab gaai dher se hoi, tab sab betjke ham aapan
biaah karab.

Aur biaah karab, tab larkan hamke dher ke rahie.
Aur ham oetja koersie par baithab.

Tab larkan aai hamke bolaawe bhaat khaai ke.

Tab ham bolab: 'Ham na khaab.' Aur aisne ham aapan
moerie djhataklie kie tel gier paral."

Tab siepaahie bole: "Atjtjha, toe djaai sake hai
ghare."

Aur telien se bole: "Oe djaanke na gieraais hai. Tab
ham koetjh na kar sakiela."

Telien se bhie bolies kie: "Atjtjha, toe bhie djaai
sake hai ghare."

Etne raha parosien ke khiessa oe rodj ke. Bole:
"Khiessa gail ban me, sotjo aapan man me."

Doesar rodj parosien bhie ekgo darhia khiessa
kahies. Ie raha:

Londa aur tjor log ke khiessa.

Ekgo boerhia raha, oke ek betwa raha.

Tab ek dien okar betwa bolies:

"Maai, toe biehaan koetaunie piesaunie karke tien rotie paka deihe. Ham djaab kaam khodje."

Okar maai sabere saukere oethke tien rotie pakaais.

Tab okar betwa leike gail kaam khodje. Tab tjalat tjalat bahoet doer.

Djab pahoetj gail djaha ekgo bahoet barka per raha, tab oke dhoekh lagal. Tab per kenietje baithke, bole hai:

"Ek khaai, doi khaai, kie tieno kha lei?" Rotie ke bolies.

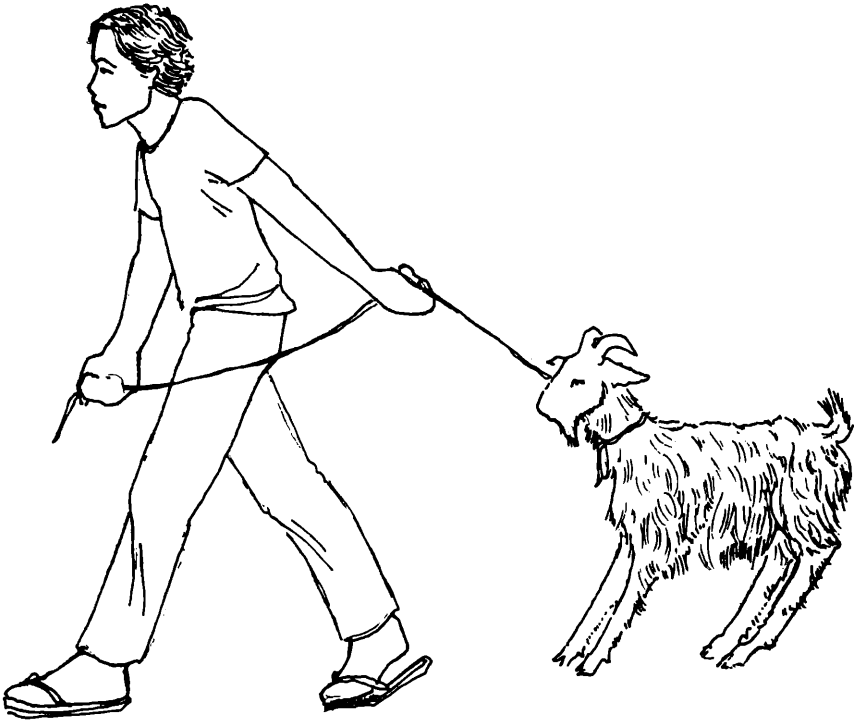
Bakie hoewa per ke paatjhe me tien tjor loekaail raha. Tab oe tjor log bole kie: "Hm, ie to daanowa aai gail. Tab hamloganke to aadj oe bole hai: 'Ek khaai, doi khaai, kie tieno kha lei?' Tab aaw, hamlogan tjalie oke manaai kie oe hamlogke tjhor de."

Tab oe tjoer tieno niekral. Bole:

"Dekho bhaai, hamlogke na kha. Hamlogan tieno miela ke toe kha leihe, tab garbar hai. Toe le ekgo ham toke deila bakrie. Eke mariehe aur boliehe: 'Paisa hag!' Bahoet paisa hagie."

Tab oe bakrie ke leike lautaal ghare.

Tab djaat djaat rasta me, tab raat hoi gail. Tab ek aadnie ke ghare gail. Bolies:

"É bhaai, hamme aadj raat ke rahe de? Tab biehaan sabere ham tjal djaabe. Bakie ie hamaar bakrie pakar de, dhar de, sabere hamme bakaria de deihe. Aur eke na boliehe: 'Paisa hag!', eke na mariehe." Tab oe aadnie djaan gail kie bakrie koetjh kiemat ke hai. Tab bakrie ke sabere badal leis. Doesar bakrie de deis oe londa ke. Aur londa bakrie leike aapan ghare lautal.

Djab ghare pahoetjal, tab bakrie khoeb baanhke aur oke maare lagal. Oe doesar bakrie raha, oe ekko paisa na hagies. Oe bakrie ke maarat, maarat, tab bakrie mar gail.

Tab fier aapan maai se bolies:

"Maai, atjtjha, tjhor de. Biehaan toe tien rotie pakaai deihe, nam fier se djaab kaam khodje." Okar maai tien rotie fier pakaais. Tab sabere oe baanhke gail.

Tjalte tjalte rasta me, djaat djaat ohie per lage aai gaal. Fier thak gaal aur baithke bole kie: "Ek khaai, doei khaai, kie tieno kha lei?"

Tab oe tjour log fier soenies. Oelog raat ke tjourie kare aur dien ke sabhan soestaai barka per ke pietjhe. Tab oelog phien se bole:

"Hm, eke paisa hai, bakie eke khaaik na hai. Tab laaw eke ekgo haria de dei dja, djaun me se baara parkaar se khaana pakkie. Tab eke khaana rahie; tap hamloganke na aai moeskiel kare." Tab oke ekgo haria deis. Bole:

"Dekn, hamlogke na kha. Hamlog toke ekgo haria deila djaun me se baara parkaar ke khaana pakkie. Tjoelha par dhar deihe, aagie baar deihe aur boliehe: 'Baaraho parkaar ke khaana pak!' Baaraho parkaar ke khaana pakkie."

Tab londa bole: "Atjtjha, bahoet dhanbaad." Oe naria leis aur phier lautal ghare.

Tab djab hoewa par gail oe aadmie djaun ke ghare oe ek rodj raha, tab phier othe aber hoi gail. Tab gail ose bole kie:

"Bhaai, hamme aadj rahe de raat dhar; sabere nam tjal djaabe. Bakie haria ke na dhariehe

tjoelha ke aagie par, aur na boliehe: 'Baaraho parkaar ke khaana pak!'"

Tab oe aadmie djaan gail kie oe haria koetjh kiemat waala hai. Tab oe haria ke badal leis, doesar haria dhar deis.

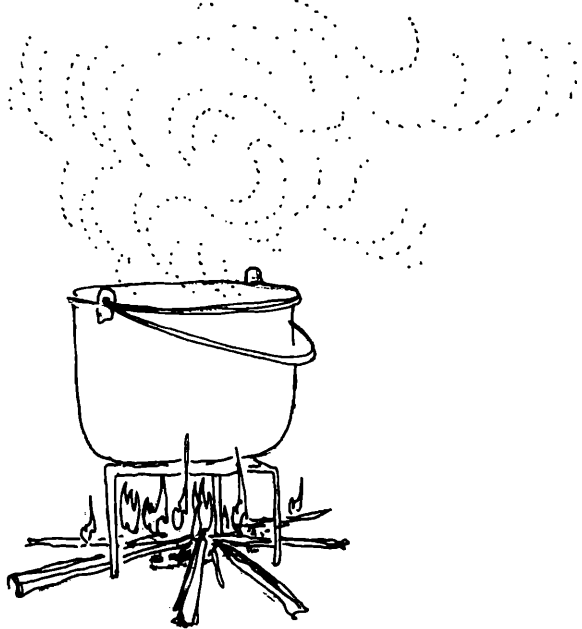
Sabere djaai lagal oe haria oke deis.

Gail aapan ghare.

Tab aapan maai ke bahoet djor se bolaaais, bole:

"Maai! Maai! Haalie se aagie baar!" Okar maai aagie baaries. Oe dharies opar haria. Bole:

"Baaraho parkaar ke khaana pak!"

Tab oe haria me se kaha baaraho parkaar ke khaana pakke? Etna der agories bole, khaalie bole, bakie na pakkal aur haria phoet gail.

Tab oe londa phier se doesar rodj bolies:

"Maai, tien rotie phier pakaai deihe, ham phier djaabe." Okar maai tien rotie pakaais.

Tab phier djaat djaat, ohie per lage phier pahoetjal. Otna der hoi gail aur dnoekh lagal. Tab baithke bolies:

"Hm, hm, ek khaai, doi khaai, kie tieno kha lei?"

Tab tjor log bole: "Hm, eke to djaroe koetjh moesiebat hai. Tab eke laaw ekgo koetjh aisan de dei. Koi le leis hai ekar sab tjiedj. Eke paisa hoi gail hai, eke khaaik hoi gail hai, tab ie ka kare aawe hai, hamlogke maange khaai? Aaw eke ekgo tatai de dei dja, ekgo rasrie. Tab ie rasrie dje badmaasie kare hai oke maarie."

Tab rasrie deis. Bole:

"Le, djab ie rasrie ke boliehe: 'Baanhke maar!',
tab maare lagie baanhke."

Tab oe rasrie leike lautal. Ohie aadmie ke ghare
gail. Aber hoi gail. Bole:

"Hamaar rasrie dhar de, sabere hamme de deihe.

Bakie na boliehe: 'Baanhke maar!'"

Tab oe aadmie djaan gail kie kauno atjambho rasrie
hai. Tab gail kamra me, tab dhierre dhierre "Baanhke
maar!" bolies.

Bas oke daanhke tatai maare lagal adamia ke! Sotje
hai kie tatai oke tjhorie? Tatai oke na maange
tjhore!

Tab ab oe aadmie tjiellaaike bole: "Aapan le le
tjiedj! Hamme tjhor de!" Bole:

"Aapan haria le le, aapan bakrie le le!"

Tab okar bakrie de deis, haria de deis.

Tab londa tatai se bole: "Atjtjha, tjhor de!" Tatai
aadmie ke tjhor deis.

Aapan tatai le leis, aapan haria aur bakrie leis,
tab londwa phier hoewa se tjal gail.

Phier se oke kaam khodje na djaai ke paral.

Oke khaaik hoi gail, oke paisa hoi gail aur dje
badmaasie karie oke, tatai bhie hoi gail maare ke.

Tab phien se aapan maai saath bahoet soekh se rahe
lagal.

Het verhaal van buurvrouw

Niet ver van de stad Paramaribo was een uitgestrekt dorp, maar er woonden heel weinig mensen. Er stonden ongeveer tien tot vijftien huizen en die waren heel klein.

Er woonden in dat dorp een oude vrouw en een oude man. Ze hadden geen kinderen, maar ze hielden erg veel van kinderen. De buurkinderen kwamen veel bij hen en dat vonden ze erg fijn. De kinderen wisten niet hoe ze hetten, maar alle mensen uit de buurt noemden de twee oudjes buurman en buurvrouw.

Buurman ging elke dag wel honderd ketting ver met zijn koeien om ze te laten grazen. Ook had hij een stuk land waar hij kousebandjes en kool verbouwde. Buurvrouw kookte het eten en deed het werk in huis. Haar huis was maar klein en voor het huis was een afdak waar buurvrouw kookte. En als er iemand kwam dan was daar een aardappelkist waar hij op kon gaan zitten.

Wij woonden naast hen. Elke dag gingen wij naar hun huis en zeiden: "Buurvrouw, vertelt u een verhaal?" Buurvrouw hield altijd haar buik met haar handen vast als ze zat. Ze zat nooit op de kist, maar altijd op de grond.

Ze zei dan: "Jullie dwingen altijd om een verhaal, maar mijn buik doet zo zeer. Wisten jullie dat de dokter bij de operatie alle spieren in mijn buik bij elkaar getrokken en vastgenaaid heeft? Ze zijn er helemaal stijf van geworden."

Dan zei ik: "Buurvrouw, een kort verhaaltje maar." En dan zei buurvrouw: "Door de buikpijn ben ik alle verhaaltjes vergeten!"

Maar dan begon ze toch een verhaal te vertellen. Ze wist hele mooie verhalen.

Later gingen ze aan een andere weg wonen, die meer achteraf lag. De eigenaar begon namelijk het

vooropliggende land te verkopen en zij hadden geen geld om het stuk grond te kopen waar ze eerst op woonden.

Dus braken ze hun huis af en gingen aan die achterafgelegen weg weer bouwen. Daar hadden wij ook een stuk grond om groente te kweken.

Als we wisten dat we die dag langs buurvrouw zouden komen, dan namen mijn zusje en ik groente weg van mijn moeder, tomaten, sopropo, boulanger, en die verstopten we ergens. Als we dan gingen, namen we die voor haar mee. Dan zei mijn zusje: "Buurvrouw, gaat u die koken?" En buurvrouw zei: "Ja, maar dat woord moet je niet gebruiken, zo zeggen de Mohammedanen het. Zij zeggen: 'Khaana pakaawe.' Wij zeggen: 'Khaaik banaawe.' En buurvrouw wist niet dat wij groente van mijn moeder wegnamen, dat had ze misschien niet goed gevonden.

Buurvrouw had gele erwten fijngemalen in een ouderwetse handmolen, zoals die vroeger in India gebruikt werden. En als ze dan de daal gekookt had, waste ze een sopropo en liet die in z'n geheel met zaad en al in de daal sudderen.

Dan vroeg ik: "Buurvrouw, gaat dat niet bitter zijn?"

Dan zei zij: "Nee, je moet hem uitzuigen, net als kwie kwie."

Op een dag was buurman bezig de stal uit te mesten. Hij haalde de koemest er met zijn handen uit. Toen zei ik: "Neem toch een mestvork buurman, koemest is erg vies."

Maar buurman zei: "Nee, jullie bestrijken de grond onder je huis toch ook met koemest. En wordt een tjoelha dan niet met dezelfde koemest gemaakt? Koemest is niet vies."

Die dag ging het heel erg regenen en buurvrouw vertelde ons een heel mooi verhaal. Ik was pas vijf

jaar, maar het was zo'n mooi verhaal, dat ik het tot op vandaag heb onthouden.

Ze vertelde het volgende verhaal over Rames en de olievrouw:

Er was eens een jongen.

Hij was nog klein en begreep niet wat er gebeurt als je doodgaat.

Hij hoorde telkens dat er iemand gestorven was.

Op een dag vroeg hij aan zijn moeder: "Ma, hoe gaan mensen dood?"

Zijn moeder zei: "Rames, als iemand doodgaat, lijkt het net of hij slaapt."

Op een dag dacht Rames: "Kom, vandaag ga ik dood."

Hij ging naar de kant van de weg en daar ging hij stilletjes liggen slapen in het gras.

Vijf minuten later kwam de olieverkoopster eraan met haar olie. Ze droeg een blik op haar hoofd en een in elke hand. Het was erg zwaar.

Zo zwaar dat de olievrouw erg moe was en bij zichzelf dacht en het ook hardop zei:

"Als ik iemand tegenkwam zou ik hem twee geldstukken geven, als hij de olie voor me zou willen dragen."

Rames hoorde het en zei vanuit het gras: "Ik zou de olie wel willen dragen, maar ik ben doodgegaan."

De olievrouw zei: "Wat ben jij dom! Sta op en kom hier. Dode mensen praten toch niet. Kom, draag de olie." Toen zette ze een blik olie op Rames z'n hoofd.

De olievrouw liep voorop en Rames liep achter haar. Rames dacht: "Mooi, ik krijg twee geldstukken. Dan koop ik een kip en kweek haar op. Dan worden het er veel. Dan verkoop ik ze allemaal en koop een geit. En als ik daar goed voor zorg, dan worden het er veel. Dan verkoop ik ze allemaal en koop een koe. Als ik die verzorg krijgt ze kalfjes en worden het er veel, dan verkoop ik melk, yoghurt en room. Later verkoop ik alle koeien en ga ik trouwen. En als ik getrouwd ben, krijg ik kinderen. Dan ga ik in een groot huis wonen en dan zit ik op een hoge stoel."

Als de kinderen mij dan komen roepen: 'Vader, kom rijst eten', dan zeg ik: 'Ik eet niet.'"

Daarbij schudde hij zijn hoofd zò dat het blik met olie en al op de grond viel.

Toen de olievrouw zich omkeerde en het zag, werd de jongen erg bang.

De olievrouw werd boos en zei: "Vooruit, ik breng je naar de politie. Je hebt mijn olie laten vallen en dat moet je betalen."

Rames liep voorop naar de politie en de olievrouw liep achter hem. De olievrouw zei tegen de politie: "Rames heeft de olie laten vallen en moet geld betalen."

De politie zei: "Moeder, ga zitten."

En hij vroeg aan Rames hoe het kwam dat de olie gevallen was.

Rames zei: "Ik heb hem niet met opzet laten vallen. Ik dacht: 'Als ik twee geldstukken krijg, dan koop ik een kip.

En als het dan veel kippen zijn geworden, verkoop ik die en koop een geit.

En als het veel geiten zijn geworden, verkoop ik ze allemaal en koop een koe.

En als het veel koeien zijn geworden, verkoop ik ze allemaal en ga trouwen.

En als ik ga trouwen krijg ik veel kinderen.

En dan ga ik op een hoge stoel zitten.

Dan komen de kinderen me roepen om rijst te eten.

Dan zeg ik: 'Ik eet niet,' en toen schudde ik mijn hoofd zò, dat de olie viel."

Toen zei de politie: "Goed, je mag naar huis gaan."

En tegen de olievrouw zei hij: "Hij heeft de olie niet met opzet laten vallen. Dus ik kan niets voor u doen."

Hij zei ook nog tegen haar: "Goed, u kunt ook naar huis gaan." Dit was het verhaal dat de buurvrouw ons die dag vertelde.

Toen zei ze: "Het verhaal is uit, denk er maar over na."

Op een andere dag vertelde buurvrouw nog een mooi verhaal. Dit was het:

Het verhaal van de jongen en de dieven.

Er was eens een oude vrouw die één zoon had. Op een dag zei haar zoon: "Moeder, maak morgen drie roties voor me. Ik ga werk zoeken." De moeder stond de volgende morgen vroeg op en bakte drie roties. Haar zoon nam ze mee en ging werk zoeken. Hij liep en hij liep tot hij ver van huis was. Toen kwam hij ergens waar een hele grote boom stond. Hij had honger gekregen, dus ging hij onder de boom zitten en zei: "Zal ik er één, of twee, of drie opeten?"

Hij had het natuurlijk over de roties. Maar achter die boom hadden zich drie dieven verstoppt. Ze zeiden tegen elkaar: "Hm, er is vast een reus gekomen! Hij zegt over ons: 'Zal ik er één, of twee, of drie opeten?' Laten we hem verzoeken om ons te laten gaan."

De drie dieven kwamen tevoorschijn en zeiden: "Kijk eens meneer, eet ons alstublieft niet op. Als u ons alle drie opeet, komen er moeilijkheden. Neem liever deze geit die we u geven. Als u hem slaat en zegt: 'Poep geld!', dan zal hij veel geld poepen."

De jongen nam de geit aan en ging terug naar huis. Hij liep door totdat het avond werd. Toen kwam hij bij het huis van een man en zei tegen hem: "Ach meneer, mag ik hier vannacht niet blijven?"

Morgenochtend ga ik weer verder. Neem m'n geit even en zet hem ergens, dan krijg ik hem morgenochtend wel terug. Maar zeg niet tegen hem: 'Poep geld!', en sla hem niet."

Toen begreep die man dat het een waardevolle geit was. 's Morgens verwisselde hij de geit en gaf de jongen een andere. En de jongen nam de geit en ging terug naar huis.

Toen hij thuis kwam bond hij de geit goed vast en begon hem te slaan. Maar het was de verkeerde geit

en hij poepte helemaal geen geld. De jongen bleef net zo lang slaan tot de geit doodging.

Toen zei hij weer tegen z'n moeder: "Moeder, vergeet die geit maar en laten we het opnieuw proberen. Bak morgen weer drie roties voor me, dan ga ik weer werk zoeken." Z'n moeder bakte weer drie roties en 's morgens pakte hij ze in en ging op weg.

Hij liep en hij liep en ging zover tot hij weer bij dezelfde boom kwam. Hij was weer moe geworden, ging zitten en zei: "Zal ik er één, of twee, of drie opeten?" De dieven hoorden het weer. 's Nachts gingen ze er steeds op uit om te stelen, en overdag rustten ze uit achter die dikke boom. Ze zeiden tegen elkaar: "Hm, hij heeft wel geld, maar hij heeft geen eten. Laten we hem een pot geven die vanzelf allerlei eten kookt. Dan heeft hij eten en zal hij ons geen kwaad doen."

Ze gaven de jongen dus een pot en zeiden:

"Alstublieft, eet ons niet op. We geven u een pot die vanzelf allerlei eten kookt. Zet hem op de stookplaats, leg een vuur aan en zeg: 'Kook allerlei eten!', dan zal hij dat ook doen."

De jongen antwoordde: "Best, hartelijk bedankt."

Hij nam de pot aan en ging terug naar huis.

Toen hij bij het huis kwam van de man bij wie hij al eerder gelogeerd had, was het weer zo laat geworden. Hij zei tegen de man: "Laat me hier vannacht blijven; morgen ga ik weer weg. Maar u moet mijn pot niet op het vuur zetten en er niet tegen zeggen: 'Kook allerlei eten!'".

Toen begreep die man dat het een waardevolle pot was, en hij ruilde hem stiekum om met een andere pot. De volgende morgen gaf hij die andere pot en de jongen ging naar huis.

Hij riep z'n moeder met luide stem en zei: "Moeder! Moeder! Maak snel vuur!" Z'n moeder deed dat. Hij zette de pot erop en zei: "Kook allerlei eten!" En wat voor eten kwam er uit die pot? Helemaal niets. De jongen wachtte en sprak telkens weer tot die pot, maar er gebeurde niets en de pot ging kapot.

De volgende dag zei de jongen opnieuw: "Moeder, bak weer drie roties voor me, ik ga weer weg." Z'n moeder bakte weer drie roties, en de jongen liep en liep, totdat hij weer bij die boom kwam. Het was laat geworden en hij had honger gekregen, dus ging hij zitten en zei: "Hm, hm, zal ik er één, of twee, of drie opeten?"

De dieven zeiden tegen elkaar: "Hm, hij heeft zeker moeilijkheden. Laten we er iets aan doen. Iemand heeft hem vast alles afgenomen. Hij heeft geld gekregen, hij heeft eten gekregen, waarom wil hij ons dan weer opeten? Laten we hem een touw geven. Dat touw zal iedereen slaan die hem kwaad doet." Ze gaven de jongen het touw en zeiden: "Neem dit. Als u tegen dit touw zegt: 'Bind en sla!', dan zal het iemand vastbinden en beginnen te slaan. De jongen nam het touw en ging terug naar huis. Hij ging ook weer naar het huis van diezelfde man. Die avond zei hij: "Bewaar mijn touw ergens en geef het me morgenochtend weer. Maar zeg niet: 'Bind en sla!'"

Toen begreep die man dat het een bijzonder touw was. Hij nam het mee in z'n kamer en zei zachtjes: "Bind en sla!" Daarop bond het touw die man vast en begon hem te slaan. En denk je dat het touw hem losliet? Het wilde maar niet ophouden met slaan! De man schreeuwde: "Neem alles! Laat me los! Neem je pot en je geit!"

Hij gaf de jongen zijn geit en zijn pot. Daarop zei de jongen tot het touw: "Goed, laat hem los!", en

het touw liet de man los. De jongen nam z'n touw,
z'n pot en z'n geit en ging weg.
Nu hoefde hij geen werk meer te zoeken. Hij had
eten, hij had geld, en als iemand hem kwaad wilde
doen, had hij een touw om hem te slaan.
Zo leefden hij en z'n moeder verder heel gelukkig.